

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4486/2022
05.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца Месне заједнице Обровац из Обровца, чији је пуномоћник Мирослав Пупац, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1253/18 од 16.03.2021. године, у седници одржаној 05.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1253/18 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 417/16 од 29.01.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да исплати тужиоцу износ од 12.800,00 динара на име дуга због неплаћених комуналних услуга са законском каматом од 16.01.2015. године до исплате, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 46.500,00 динара.

Одлучујући о жалби тужиоца, Виши суд у Новом Саду је пресудом Гж 1253/2018 од 16.03.2021. године, делимично преиначио пресуду Основног суда у Бачкој Паланци П 417/16 од 29.01.2018. године, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу износ од 12.800,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 01.08.2016. године, до исплате, као и износ од 48.824,00 динара на име трошкова парничног поступка, док је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, применом члана 403. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредаба члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чл. 468. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20) и оценио да је у смислу тих законских одредаба ревизија недозвољена.

Наиме, Законом о парничном поступку, у члану 468. став 1. прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је чланом 479. став 6. ЗПП прописано да против одлуке другостепеног суда у поступку о спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 01.08.2016. године ради исплате износа од 20.160,00 динара, тужбени захтев је смањен 04.05.2017. године на износ од 12.800,00 динара, који не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, тако да се у конкретном случају ради о спору мале вредности.

С обзиром да је побијаном пресудом донетом у другом степену одлучено у спору мале вредности и да у таквом спору није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је ревизију тужиоца одбацио, као недозвољену.

У конкретном случају, није било места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, према којој је ревизија увек дозвољена кад другостепени суд преиначи провостепену пресуду и одлучио о захтевима странака и према којој би ревизија туженог била дозвољена, из разлога што се ради о спору мале вредности, у коме се наведена одредба закона не примењује.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци применом члана 404. и 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић